

Dosarul nr. 1ra-2151/2021
1-14161117-01-1ra-26112021

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Iurie DIACONU
Ion GUZUN
Victor BOICO

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

DELIV Valentin XXXXXXXX *născut la*
xx xxxxxx xxxx în s. XXXXX, r-nul XXXXXXXX,
domiciliat în mun. XXXXXXXXXXX, str. XXXXXXXX x/x
ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.09.2014 – 30.03.2021;

Instanța de apel: 06.05.2021 – 28.09.2021;

Instanța de recurs: 26.11.2021 – 24.01.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 30 martie 2021, Deliv Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art.186 alin. (2) lit. b) și d) Cod Penal (episodul din 31 octombrie 2013), art. 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal (episodul din 12 iulie 2014), art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod Penal (episodul din 07 iulie 2014); art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal (episoadele din 09 august 2014 și 10 august 2014) și art. 27,

186 alin. (2) lit., c), d) Cod Penal (episodul din 14 august 2014), la câte 1 an închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru fiecare infracțiune săvârșită.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, i s-a stabilit lui Deliv Valentin prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată s-a adăugat parțial lui Deliv Valentin *pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 27 septembrie 2018*, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitatea legată de circulația legală a drogurilor pe un termen de 5 ani.

Termenul executării pedepsei închisorii stabilit lui Deliv Valentin, s-a calculat din 30 martie 2021, cu includerea termenului deținerii acestuia în stare de arest preventiv: de la 01 ianuarie 2014 până la 03 martie 2014; de la 14 august 2014 până la 03 martie 2016.

De la Deliv Valentin s-a încasat în folosul părții vătămate Scurtu Alexandru prejudiciul material în mărime de 5420 lei.

Prin sentință a fost soluționată și soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că *Deliv Valentin* la 31 octombrie 2013, aproximativ pe la orele 15:00, *având înțelegere prealabilă cu Dobrovolschi Iurie și Armaș Eduard, (dosarul în privința căruia a fost încetat)*, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, încredințându-se că nu sunt observați de nimeni, aflându-se pe str. Calea Moșilor, 1, mun. Chișinău, prin alegere de chei, au sustras automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î CQF 353, ce aparține cet. Ciobanu Nicolae, care era parcat pe str. Calea Moșilor, 1, mun. Chișinău, după care s-au eschivat de la locul comiterii infracțiunii cu automobilul sustras, deplasându-se într-o fâșie forestieră din str. Costiujeni, mun. Chișinău, unde au dezamblat automobilul, în rezultat cauzând părții vătămate Ciobanu Nicolae, un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 49 000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, furt, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*, după indicii calificativi: *săvârșit de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Tot el, la 14 august 2014 aproximativ pe la orele 03:15, aflându-se pe str. Aleea Gării, 1, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea lacătului ușii din partea dreaptă a automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î Xxx xxx ce aparține cu drept de proprietate cet.

Ghebosu Ghenadie, de unde a încercat să sustragă automagnitola de model "Prology" la prețul de 1200 lei, navigator de model „Reset” la prețul de 500 lei, însă fiind observat de către proprietar, din cauze independente de voința sa, nu și-a produs efectul, deoarece a fost reținut, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 1700 lei.

Astfel, prin acțiunile sale Deliv Valentin a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, *tentativă de furt la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*, după indicii calificativi: *săvârșit prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Tot el, la 12 iulie 2014, aproximativ pe la orele 18:20, aflându-se în incinta magazinului „Moldcell” amplasat, pe str. Tighina, 55, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, folosindu-se de neatenția vânzătorilor, a sustras pe ascuns de pe masă un telefon mobil de model „Huawei U666” cu nr. IMEI: xxxxxxxxxxxxxx, la prețul de 1540 lei, după ce cu bunul sustras, a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i SRL „Acces-Point” un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă de 1540 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, cet. Deliv Valentin a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, furt, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*, după indicii calificativi: *cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Tot el, în perioada de timp de la 07 iulie 2014, ora 21:00, până la data de 08 iulie 2014, ora 7:40, a sustras, pe ascuns, prin spargerea geamului de la ușa din spate în partea dreaptă, din automobilul de model „Mitsubishi Outlander,, cu n/î xx xx xx, parcat în dreapta stângă a blocului locativ nr. 10/4, de pe str. Independenței, mun. Chișinău, o geantă din piele naturală, în valoare de 1000 lei, în care se afla un portmoneu din piele naturală în valoare de 500 lei, în care se aflau bani, și anume: 300 dolari SUA, care conform cursului valutar oficial BNM, constituie 4219,80 lei; 600 lei; doua carduri „Victoriabank,, de pe care ulterior au fost extrași 5000 lei; buletinul de identitate; permisul de conducere; permisul de port armă; permisul de conducere eliberat de Statele Unite ale Americii; un card bancar „ Central Bank,, toate eliberate pe numele lui Dormenco Tatiana, la fel un aparat de fotografiat de model „Nikon,, în valoare de 6 500 lei, o geantă de tip sport, în valoare de 150 lei, în care se aflau haine sportive, bunuri ce aparțineau cet. Dormenco Tatiana. Prin aceste acțiuni, părții vătămate Dormenco Tatiana i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții considerabile, în valoare totală de 17 969,80 lei.

Astfel prin acțiunile sale intenționate, Deliv Valentin a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod Penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere, cu cauzare de daune în proporție considerabile*.

Tot el, la 09 august 2014, aproximativ pe la orele 23:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în preajma bazei de odihnă „Pădurici”, din Parcul Nistrean amplasat în or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, prin deteriorarea geamului de la ușa din spate din dreapta a automobilului de model „Mercedes ML 250” cu n/î XXX XXX ce aparține cet. Rusu Ion, a sustras o geantă de firmă „Gucci” la prețul de 18 000 lei în care se aflau actele de confirmare a firmei SRL „Nero Grup” certificatul de înregistrare a firmei, licența de activitate cu anexă, contracte de vânzare-cumpărare, carnet cu date personale, două chei de la apartament, portmoneu cu inscripția „Lexus”, la prețul de 1289 lei, în care se afla buletin de identitate, permisul de conducere pe numele acestuia, card bancar „Victoriabank”, în care se aflau bani în sumă de 1800 lei, un Ipad de model „Apple Air” la prețul de 11 000 lei, în care activa cartela sim cu nr. xxxxxxxxx, un telefon mobil de model „Nokia 8800” la prețul de 5500 lei în care activa cartela sim cu nr. xxxxxxxxx, o șampilă a SRL „Nero Grup”, o geantă la prețul de 3000 lei, în rezultat cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 40 589 lei.

Tot el, la aceeași dată și în același loc, prin deteriorarea geamului a pătruns în automobilul de model „Skoda Fabia” cu n/î XXX XXX ce aparține cet. Scurtu Alexandru de unde a sustras o geantă la prețul de 700 lei în care se afla un telefon mobil de model „Nokia” la prețul de 1000 lei, un telefon mobil de model „Samsung” cu nr. IMEI xxxxxxxxx la prețul de 900 lei, un inel de logodnă confecționat din aur la prețul de 2700 lei, un stick USB la prețul de 120 lei, certificatul medical și legitimație de serviciu, în rezultat cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 5420 lei și de la cet. Cerempei Cristina, de asemenea a sustras pe ascuns din automobilul de model „Skoda Fabia” cu n/î XXX XXX o geantă la prețul de 750 lei în care se afla un telefon de model „Samsung” la prețul de 1500 lei, în care activa cartela sim cu nr. xxxxxxxxx la prețul de 50 lei, o cheie de la apartament la prețul de 50 lei, un stick USB la prețul de 100 lei, o agendă la prețul de 20 lei, un portmoneu la prețul de 50 lei în care se aflau bani în sumă de 200 lei și 15 euro care conform cursului oficial al BNM la data de 09.08.2014 constituie 277 lei, un card bancar de la „Moldindconbank”, un card bancar de la „Moldova Agroindbank”, buletin de identitate pe numele Cerempei Cristina, un ruj la prețul de 70 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3067 lei.

Tot el, la 10 august 2014 în intervalul de timp de la ora 01:00 până la 01:25, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane prin forțarea lacătului a pătruns în automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXXX ce se afla parcat pe bd. Mircea cel Bătrân 2/2, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras telefonul mobil de model „Huawei Y 320 Duos” cu numărul IMEI

xxxxxxx la prețul de 1990 lei, care se afla într-o husă din silicon la prețul de 99 lei, în care activa cartela de memorie de model „Micro SD” cu capacitatea de 4 Gb la prețul de 149 lei și două cartele sim cu nr. xxxxxxxxx și nr. xxxxxxxxxxxx la prețul de 50 lei fiecare și bani în sumă de 500 lei. În rezultat, cauzând părții vătămate Secrieru Constantin un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2838 lei.

În perioada de timp 09 august 2014 – 10 august 2014, Deliv Valentin a sustras bunuri materiale în sumă totală de 51 914 lei. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, cet. Deliv Valentin a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal, furt, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, după indicii calificativi: prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, săvârșite în proporții mari.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Svetlana Mazur în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care *să fie încetat procesul penal în privința lui Deliv Valentin pe episoadele din 31.10.2013, 12.07.2014, 10.08.2014 în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, iar pe episoadele din 07.07.2014, 09.08.2014, 09.08.2014, 14.08.2014 să fie achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.*

În expunerea dezacordului cu sentința, avocatul a invocat că:

- inculpatul Deliv Valentin recunoaște pe deplin 3 episoade de furt, și anume: episodul furtului din 31.10.2013 a automobilului Dacia Logan de la partea vătămată Ciobanu Nicolai, prejudiciu recuperat; episodul furtului din 12.07.2014 a telefonului mobil Huawei de la partea vătămată Oleinicenco Ruslan, prejudiciu recuperat și episodul furtului din 10.08.2014 a telefonului mobil Huawei de la partea vătămată Secrieru Constantin, prejudiciu recuperat;

- de la săvârșirea infracțiunilor recunoscute ca fiind comise de către inculpat și până la data pronunțării sentinței – 27 septembrie 2018, trecuseră deja 5 ani, inculpatul urmând a fi liberat de răspunderea penală, în temeiul art. 60 alin. (1) Cod penal;

- celelalte episoade incriminate, inculpatul nu le recunoaște deoarece nu a săvârșit aceste infracțiuni și solicită achitarea pe aceste capete de acuzare;

- la pronunțarea sentinței, instanța de fond nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art. 6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil;

- argumentarea instanței referitor la probele care dovedesc comiterea infracțiunii imputate inculpatului pe episoadele din 07.07.2014, 09.08.2014 și

14.08.2014, este neîntemeiată în coraport cu declarațiile părților vătămate care au declarat că nu-l cunosc pe inculpat, au observat doar sustragerea bunurilor, or alți martori nu au fost audiați în cadrul ședințelor de judecată;

- . acuzarea nu a adus probe suficiente și nu a dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) Cod penal, or potrivit declarațiilor părților vătămate, ultimele nu-l recunosc pe Deliv Valentin ca făptaș;

- inculpatul Deliv Valentin a recunoscut vina pe episoadele din 31.10.2013, ce ține de partea vătămată Ciobanu Nicolai, din 12.07.2014 ce ține de partea vătămată Oleinicenco Ruslan și din 10.08.2014 ce ține de partea vătămată Secrieru Constantin, a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune, însă instanța de judecată a aplicat față de acesta o pedeapsă prea aspră;

- nu s-a demonstrat prezența obiectului juridic și laturii obiective în acțiunile inculpatului, or vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată, fiind pur declarativă, fără careva suport probator în acest sens. Deoarece sustragerea și intenția directă de a sustrage nu a fost dovedită de către acuzare prin probe, iar la baza sentinței de condamnare nu poate sta o argumentare nefondată, rezultă că acțiunile inculpatului nu se încadrează în baza art. 186 alin. (2) Cod penal și urmează a fi achitat pe aceste episoade.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2021, apelul declarat a fost respins, ca fiind nefondat și menținută sentința fără modificări.

4.1. Efectuând controlul temeiniciei sentinței contestate în baza probelor cercetate în apel, instanța de apel a constatat, că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Deliv Valentin, în comiterea faptelor incriminate, iar argumentele apărătorului cu referire la faptul că Deliv nu a săvârșit infracțiunile pe capetele de acuzare: episodul din 07.07.2014 pe faptul sustragerii bunurilor în valoare de 17 969 lei de la cet. Dormenco Tatiana; episodul din 09.08.2014 pe faptul sustragerii bunurilor în valoare de 40 589 lei de la SRL „Nero Grup”; episodul din 09.08.2014 pe faptul sustragerii bunurilor în valoare de 3067 lei de la cet. Cerempei Cristina și episodul din 14.08.2014 pe faptul sustragerii bunurilor în valoare de 1700 lei de la cet. Ghebosu Ghenadie, sunt declarative or, vinovăția inculpatului este demonstrată prin cumulul de probe anexat la materialele cauzei.

Colegiul penal a statuat că, la pronunțarea sentinței, *instanța de judecată, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a comis anume faptele infracționale imputate, corect încadrate în dispoziția art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal (episodul din 31 octombrie) ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în locuință cu cauzarea de daune în proporții considerabile; art. 27, 186 alin. (2) lit.*

c), d) *Cod penal episodul din 14 august 2014*) ca tentativă de furt, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, însă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul; *art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (episodul din 12 iulie 2014)* ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile; *art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (episodul din 07 iulie 2014)* ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere, cu cauzare de daune în proporție considerabile; **art. 186 alin. (4) Cod penal (episoadele din 09 august 2014 și 10 august 2014)** ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, după indicii calificativi: prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, **săvârșite în proporții mari.**

Totodată Colegiul penal a reținut că, în privința episoadelor din 09 august 2014 și 10 august 2014, organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului Deliv Valentin în baza art. 186 alin. (4) Cod Penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, săvârșite în proporții mari. Însă, încadrarea nominalizată este una eronată, deoarece potrivit rechizitoriului, inculpatul Deliv Valentin, la data de 09.08.2014 aproximativ pe la orele 23:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în preajma bazei de odihnă „Pădurici” din Parcul Nistrean amplasat în or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, prin deteriorarea geamului de la ușa spate din dreapta a automobilului de model “Mercedes ML 250” cu n/î XXX XXX ce aparține cet. Rusu Ion, a sustras o geantă de firmă,, Gucci,, la prețul de 18000 lei în care se aflau actele de confirmare a firmei SRL “Nero Grup,, certificatul de înregistrare a firmei, licența de activitate cu anexă, contracte de vânzare-cumpărare, carnet cu date personale, două chei de la apartament, portmoneu cu inscripția „Lexus,, la prețul de 1289 lei, în care se afla buletin de identitate, permisul de conducere pe numele acestuia, card bancar „Victoriabank,, în care se aflau bani în sumă de 1800 lei, un Ipad de model “Apple Air” la prețul de 11000 lei în care activa cartela sim cu nr. xxxxxxxxxxxx, un telefon mobil de model „Nokia 8800” la prețul de 5500 lei în care activa cartela sim cu nr. xxxxxxxxxxxx, o ștampilă a SRL „Nero Grup”, o geantă la prețul de 3000 lei, în rezultat cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 40 589 lei. Tot el, la aceeași dată și în același loc prin deteriorarea geamului a pătruns în automobilul de model „Skoda Fabia” cu n/î XXX XXX ce aparține cet. Scurtu Alexandru de unde a sustras o geantă la prețul de 700 lei în care se afla un telefon mobil de model „Nokia” la prețul de 1000 lei, un telefon mobil de model „Samsung” cu nr. IMEI xxxxxxxxxxxxxxxx la prețul de 900 lei, un inel de logodnă confecționat din aur la prețul de 2700 lei, un stick USB la prețul

de 120 lei, certificatul medical și legitimație de serviciu, în rezultat cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 5420 lei și de la cet. Cerempei Cristina de asemenea a sustras pe ascuns din automobilul de model „Skoda Fabia” cu n/î XXX XXX o geantă la prețul de 750 lei în care se afla un telefon de model „Samsung” la prețul de 1500 lei în care activa cartela sim cu nr. xxxxxxxxxxxx la prețul de 50 lei, o cheie de la apartament la prețul de 50 lei, un stick USB la prețul de 100 lei, o agendă la prețul de 20 lei, un portmoneu la prețul de 50 lei în care se aflau bani în sumă de 200 lei și 15 euro care conform cursului oficial al BNM la data de 09.08.2014 constituie 277 lei, un card bancar de la „Moldindconbank,, un card bancar de la „Moldova Agroindbank,, buletin de identitate pe numele Cerempei Cristina, un ruj la prețul de 70 lei, astfel cauzându-i-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3067 lei.

Tot el, la 10.08.2014 în intervalul de timp de la ora 01:00 până la 01:25 urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane prin forțarea lacătului a pătruns în automobilul de model “Dacia Logan” cu n/î XXXXXXXXX, ce se afla parcat pe bd. Mircea cel Bătrân 2/2, de unde pe ascuns a sustras telefonul mobil de model “Huawei Y 320 Duos” cu numărul IMEI xxxxxxxx la prețul de 1990 lei care se afla într-o husă din silicon la prețul de 99 lei, în care activa cartela de memorie de model “Micro SD” cu capacitatea de 4Gb la prețul de 149 lei și două cartele sim cu nr. xxxxxxxx și nr. xxxxxxxx la prețul de 50 lei fiecare, și bani în sumă de 500 lei, în rezultat cauzând părții vătămate Secrieru Constantin un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2838 lei. În perioada de timp 09.08.2014-10.08.2014 Deliv Valentin a sustras bunuri materiale în sumă totală de 51 914 lei.

Colegiul a conchis că, acțiunile inculpatului, Deliv Valentin, vis-à-vis de episoadele date, urmau a fi încadrate în baza normei inserate la art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere, cu cauzare de daune în proporții considerabile, din motivul intervenirii modificărilor în art. 126 Cod penal, cu referire la proporții mari, or potrivit prevederilor art. 126 alin. (1) Cod penal, se consideră proporții mari, valoarea bunurilor sustrate, care depășește 20 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 1000 din 13 decembrie 2013, salariu mediu pe economie prognozat pentru anul 2014, constituia suma de 4225 lei. Prin urmare, proporții mari în sensul legii citate supra, constituie suma de 84 500 lei, iar suma prejudiciului material cauzat în sumă totală de 51 914 lei, nu constituie proporții mari.

Totodată, Colegiul a statuat că, cele imputate inculpatului Deliv Valentin în partea epizoadelor: din 31 octombrie 2014; din 14 august 2014; din 12 iulie 2014;

din 07 iulie 2014; din 09 august 2014 și 10 august 2014; au fost comise anume de către acesta și faptele sale cad sub incidența legii penale. Prin urmare, în toate episoadele incriminate inculpatului, este prefigurat semnul calificativ „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”. Sub acest aspect, proporțiile, inclusiv a daunei considerabile, se apreciază în conformitate cu prevederile art. 126 Cod penal, iar toate părțile vătămate au declarat că prejudiciile survenite prin comiterea faptelor infracționale de către inculpat sunt considerabile.

În acest context, Colegiul penal a reiterat că vinovăția inculpatului Deliv Valentin în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod Penal (episodul din 31 octombrie); art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod Penal (episodul din 14 august 2014); art. 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal (episodul din 12 iulie 2014); art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod Penal (episodul din 07 iulie 2014) și art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod Penal (episoadele din 09 august 2014 și 10 august 2014), și-a găsit confirmare în ședința de judecată dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului, pe episoadele furtului din 31.10.2013 a automobilului Dacia Logan de la partea vătămată Ciobanu Nicolai; - episodul furtului din 12.07.2014 a telefonului mobil Huawei de la partea vătămată Oleinicenco Ruslan; - episodul furtului din 10.08.2014 a telefonului mobil Huawei de la partea vătămată Secrieru Constantin, prejudiciu recuperat, *procesul penal urma a fi încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, Colegiul penal a reiterat că în speță afirmațiile respective nu se regăsesc, deoarece ulterior inculpatul a mai comis și alte infracțiuni.*

Nerecunoașterea în totalitate a vinei de către Deliv Valentin instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO.

Colegiul a constatat că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat părțile vătămate, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral.

Sub aspect doctrinar, în viziunea instanței de apel se regăsesc în acțiunile ce i se incriminează inculpatului, elementele componentei de infracțiune prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod Penal (episodul din 31 octombrie), furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în locuință cu cauzarea de daune în proporții considerabile; art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod Penal (episodul din 14 august 2014) după următoarele semne calificative: tentativă

de furt, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, însă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul; art. 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal (episodul din 12 iulie 2014) furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile; art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod Penal (episodul din 07 iulie 2014) furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere, cu cauzare de daune în proporție considerabile; art. 186 alin. (4) Cod Penal, (epizoadele din 09 august 2014 și 10 august 2014) furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, după indicii calificativi: prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, săvârșite în proporții mari.

Colegiul penal a reținut că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către partea apărării, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, apelul, în situația respectivă, este pur declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art. 414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Consecvent, Colegiul penal a menționează că concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Subsidiar, Colegiul penal a notat că nu este temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, că inculpatul a săvârșit infracțiuni mai puțin grave, că acesta a fost anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 27.09.2018 , corect instanța de fond aplicându-i acestuia o pedeapsă privativă de libertate.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Svetlana Mazur în numele inculpatului declară recurs ordinar, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care *să fie încetat procesul penal în privința lui Deliv Valentin pe episoadele din 31.10.2013, 12.07.2014, 10.08.2014 în legătură cu intervenirea termenului de prescripție*, iar pe episoadele din 07.07.2014, 09.08.2014, 09.08.2014, 14.08.2014 să fie achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea recursului, invocă următoarele argumente:

- inculpatul Deliv Valentin recunoaște pe deplin 3 episoade de furt, și anume: episodul furtului din 31.10.2013 a automobilului Dacia Logan de la partea vătămată Ciobanu Nicolai (prejudiciul a fost reparat); episodul furtului din 12.07.2014 a telefonului mobil Huawei de la partea vătămată Oleinicenco Ruslan (prejudiciul a fost reparat) și episodul furtului din 10.08.2014 a telefonului mobil Huawei de la partea vătămată Secrieru Constantin (prejudiciul a fost reparat);

- de la săvârșirea infracțiunilor recunoscute ca fiind comise de către inculpat au trecut deja 5 ani, inculpatul urmând a fi liberat de răspunderea penală, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal;

- celelalte episoade incriminate, inculpatul nu le recunoaște deoarece nu a săvârșit aceste infracțiuni și solicită achitarea pe aceste capete de acuzare;

- la pronunțarea sentinței, instanța de fond nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art. 6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil;

- argumentarea instanței referitor la probele care dovedesc comiterea infracțiunii imputate inculpatului pe episoadele din 07.07.2014, 09.08.2014 și 14.08.2014, este neîntemeiată în coraport cu declarațiile părților vătămate care au declarat că nu-l cunosc pe inculpat, au observat doar sustragerea bunurilor, or alți martori nu au fost audiați în cadrul ședințelor de judecată;

- acuzarea nu a adus probe suficiente și nu a dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) Cod penal, or potrivit declarațiilor părților vătămate, ultimele nu-l recunosc pe Deliv Valentin ca făptaș;

- inculpatul Deliv Valentin a recunoscut vina pe episoadele din 31.10.2013, ce ține de partea vătămată Ciobanu Nicolai, din 12.07.2014 ce ține de partea vătămată Oleinicenco Ruslan și din 10.08.2014 ce ține de partea vătămată Secrieru Constantin, a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune, însă instanța de judecată a aplicat față de acesta o pedeapsă prea aspră;

- nu s-a demonstrat prezența obiectului juridic și laturii obiective în acțiunile inculpatului, or vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată, fiind pur declarativă, fără careva suport probator în acest sens. Deoarece sustragerea și intenția directă de a sustrage nu a fost dovedită de către acuzare prin probe, iar la baza sentinței de condamnare nu poate sta o argumentare nefondată, rezultă că acțiunile inculpatului nu se încadrează în baza art. 186 alin. (2) Cod penal și urmează a fi achitat pe aceste episoade.

5.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință acuzatorul de stat, prin care a indicat că instanțele de fond și de apel nu s-au expus asupra argumentului

apărării privind aplicarea prevederilor art. 60 Cod penal.

6. Judecând recursul ordinar declarat și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul Penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căror, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

În sensul art. 427 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit, verificând și analizând *per ansamblu* decizia instanței de apel, raportată la argumentele recurente, constată că ultima la adoptarea soluției nu

a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, ori în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, chiar dacă dispozițiile art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale impun instanțele naționale să-și motiveze deciziile (hotărârea *Boldea versus România*), această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

CtEDO a consemnat în repetate rânduri că, la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, aceasta nu se poate limita la preluarea totală sau parțială a motivării formulate de instanța de fond, ci trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, cu atât mai mult când este în situația pronunțării unei noi hotărâri, și să răspundă argumentat la criticile invocate de părți, or doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

La caz, cerere de recurs a fost înaintată de avocatul inculpatului, care pledează pentru casarea integrală a hotărârilor, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

Colegiul lărgit constată că recurentul nu este de acord cu condamnarea inculpatului și cu faptul că instanțele nu s-au pronunțat asupra încetării procesului penal pe unele episoade, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală și critică hotărârea anume sub acest aspect.

Ținând cont de motivele care au servit temei pentru pronunțarea soluției enunțate mai sus, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind întemeiate argumentele recurenților cu privire la netemeinicia soluției instanțelor inferioare, din considerentele ce urmează a fi desfășurate în continuare.

6.1. Prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, statuează că *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) - 3) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii.*

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1), (3) pct. 1), 2) Cod de

procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.* Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă: *indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată; descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.*

a) În speță, din conținutul sentinței rezultă că, instanța de fond, dispunând recalificarea acțiunilor lui Deliv Valentin pe episodul din 09.08.2014 – 10.08.2014 de la art. 186 alin. (4) Cod penal la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, contrar prevederilor sus-menționate *după ce a constatat fapta comisă de Deliv Valentin, a indicat că prin acțiunile sale intenționate, acesta a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în alt loc de depozitare, săvârșite în proporții mari.*

Ulterior, instanța de fond, total divergent, a indicat că „...organul de urmărire penală eronat a calificat acțiunile inculpatului pe episodul din 09.08.2014-10.08.2014 în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, acțiunile acestuia urmând a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.”

b) Potrivit materialelor dosarului, în ședința de judecată a instanței de fond, avocatul inculpatului a solicitat încetarea procesului penal în privința lui Deliv Valentin pe episoadele din 31.10.2013, 12.07.2014, 10.08.2014 în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, conform art. 60 alin. (5) Cod penal (*f.d. 94, vol. VIII*), însă instanța de fond, pronunțând o sentință de condamnare a inculpatului, a omis cu desăvârșire să dea răspuns acestui argument al apărării.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

6.2. Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) – (6), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată,*

cu consemnarea în procesul-verbal. În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Instanța de apel, examinând apelul declarat împotriva sentinței, nu a sesizat erorile comise de prima instanță repetându-le întocmai, și menținând sentința fără modificări, a comis la rândul său mai multe erori.

a) Astfel, instanța de apel, dispunând menținerea sentinței prin care acțiunile inculpatului Deliv Valentin pe episodul din 09.08.2014 – 10.08.2014, au fost reîncadrate de la art. 186 alin. (4) Cod penal la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la fel a făcut constatări contradictorii menționând că „...la pronunțarea sentinței, instanța de judecată, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a comis anume faptele infracționale imputate, corect încadrate în dispoziția [...] art. 186 alin. (4) Cod penal (episoadele din 09.08.2014 – 10.08.2014) ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrunde în alt loc pentru depozitare, săvârșite în proporții mari”.

Ulterior, contrazicându-se, instanța de apel, a indicat că „...organul de urmărire penală eronat a calificat acțiunile inculpatului pe episodul din 09.08.2014-10.08.2014 în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, acțiunile acestuia urmând a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, deoarece suma de 40 589 lei, nu constituie proporții mari.”

b) Instanța de apel, nu a ținut cont de faptul că prima instanță nu a dat răspuns la solicitarea apărării privind încetarea procesului penal în privința lui Deliv Valentin pe episoadele din 31.10.2013, 12.07.2014, 10.08.2014 în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, conform art. 60 alin. (5) Cod penal, cerință repetată și în apelul depus.

Astfel, instanța de apel a tratat această solicitare superficial și nemotivat, indicând doar că, „...afirmațiile respective nu se regăsesc, deoarece ulterior inculpatul a mai comis și alte infracțiuni”, motivare care nu poate fi asociată cu respectarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Or, expunerea evazivă și lipsită de motivare a instanței de apel asupra motivelor invocate de apărare, nu este suficientă pentru o decizie de condamnare, care trebuie să fie motivată atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare și cu respectarea principiului contradictorialității în procesul penal, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Astfel, rezultă că instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile apărării invocate în ședința instanței de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal constată că în speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii*, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În mare parte soluția instanței de recurs de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările Curții Europene în speța *Năvoloacă c. Moldovei (cererea nr. 25236/02)*, hotărârea din 16.12.2008, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce țin de un proces echitabil, fără o apreciere directă a circumstanțelor factologice prezentate de părți pe marginea speței deferite judecătii. Având în vedere că, Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă în fapt, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanța ierarhic inferioară, în speță, ținându-se cont inclusiv de faptul că și sentința primei instanțe este una viciată, echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor

invocate în apel, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art. 417-418 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe *DELIV Valentin XXXXXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 10 martie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecători

Liliana CATAN

Iurie DIACONU

Ion GUZUN

Victor BOICO